

Full diocesà

17 de febrer del 2019

p4 – Els joves celebren la JMJ a Mataró

p8 – "La formació dels seminaristes", glossa del bisbe

L'Església creix en terra musulmana

Als Emirats Àrabs Units, país situat al bressol de l'islam, ha sorgit una comunitat cristiana cada vegada més nombrosa amb milions d'estrangers que hi resideixen i treballen. Així ho remarcava un diari digital la realitat de l'Església en aquell país, amb motiu de la recent visita del Sant Pare.

Aquesta Església és formada per immigrants i és multicultural, completament desconeguda pel catolicisme occidental. Per exemple, la catedral de Sant Josep d'Abu Dabi, inaugurada l'any 1983, és formada actualment per uns 100.000 feligresos, la majoria filipins i indis, però també d'altres nacionalitats. Els Emirats Àrabs Units es considera un dels països musulmans més tolerants amb el cristianisme, tot i que els cristians no poden professar la seva fe en l'espai públic i

les esglésies no poden tenir campanes ni creus a l'exterior.

Es calcula que a la zona hi viu un milió de catòlics, que s'han bolcat amb la visita del Papa i que ha servit per a cridar l'atenció sobre aquesta realitat eclesial.

El viatge ha estat el primer que un papa ha fet a la península aràbiga i ha inclòs una declaració conjunta per la fraternitat amb l'imam de la mesquita d'Al-Azhar del Caire, una de les referències més importants de l'islam sunnita.

La missa que el Sant Pare celebrà davant de 170.000 fidels es considera la més gran manifestació pública de fe cristiana dels darrers segles a la regió.

«Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres»

Diümenge VI durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la pomera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xardorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

(17,5-8)

Salm responsorial

Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.
(Salm 39)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estaríeu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

(15,12.16-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploueu: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan,

per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes. Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres, els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.

(6,17.20-26)

«Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent»

Perillosa tranquil·litat

Jean Hakolimana, prev.

No és feina fàcil traduir les benaurances en les nostres llengües. L'expressió catalana «vindrà un dia» dóna una estranya sensació del tipus «aneu aguantant mentre espereu dies millors!». El problema és que la llengua de Jesús no tenia l'equivalent del nostre futur. Els jueus distingien un fet acabat d'un fet present però que perdura en el temps. En aquesta mentalitat el discurs de Jesús sona així: «Feliços pobres, el Regne de Déu que és vostre s'ha posat ja en marxa i no s'atura.» Ara bé, reconèixer aquesta presència és alhora constatar una mancança: que no s'ha fet efectiva del tot, que li queda camí per córrer. És aquí on el discurs de Jesús abraça el futur. Aquí rau la profunditat del seu missatge. Mentre els pobres miren l'horitzó buscant un món diferent, el Regne de Déu, els rics viuen tranquils i satisfets. Ja «tenen el seu consol».

De fet, la gran diferència entre la pobresa i la riquesa és que la primera ens qüestiona mentre que la segona ens tranquil·litza. La persistència de la pobresa evidencia que el projecte de Déu encara no s'ha fet realitat enmig nostre. Ens engresca per a continuar treballant per l'establiment d'aquest Regne. Així, desperta el nostre present per un futur irrenunciable. La riquesa, en canvi, la d'un mateix o d'uns quants, pot fer-nos creure que tot està solucionat, que tothom té el seu consol. La riquesa presumeix del present d'uns quants en detriment del futur de tots. Benestants, tendim a anar amb ulleres virtuals i, quan ens les traiem, ens passa el que l'Abbé Pierre deia dels polítics: «Els polítics no coneixen la misèria més que per les estadístiques. Així que no es plora davant de les xifres.»

La imatge

La literatura sapiencial, l'apocalíptica i àdhuc l'escatològica es valen de benaurances per a anunciar la promesa de prosperitat i de joia que aquí a la terra o en el futur el fidel obté per do de Déu.

Els elements antitètics —les malediccions— acaben de perfilar el do que arriba pel Messies, àdhuc la persecució en darrer terme. Tot plegat assenyala com és la vivència de la fe en Jesús.

El sermó de la muntanya (s. XX). Vasily Myazin

Agenda

Lit. hores: Setmana II

18 dilluns

—Sant Eladi
—Santa Bernardeta Soubirous
Beat Joan de Fiésolle (fra Angelico)
Gn 4,1-15.25/Salm 49/Mc 8,11-13

19 dimarts

—Sant Beat de Liébana
Beat Àlvar de Cordova
Gn 6,5-8; 7,1-5.10/Salm 28/Mc 8,14-21

20 dimecres

—Sants Nemesi i Potami
Beat Maurici Proeta
Gn 8,6-13.20-22/Salm 115/Mc 8,22-26

21 dijous

—Sant Pere Damià
—Sant Severià
Festa de la Misteriosa Llum a Manresa
Gn 9,1-13/Salm 101/Mc 8, 27-33

22 divendres

La càtedra de Sant Pere, apòstol
—Santa Elionor (o Leonor)
1Pe 5,1-4/Salm 22/Mt 16,13-19

23 dissabte

—Sant Policarp
—Sant Florenci
He 11,1-7/Salm 144/Mc 9,2-13

24 diumenge VII de durant l'any / Cicle C

—Santa Primitiva
1Sa 26,2.7-9.12-13.22-23/Salm 102/1Co 15,45-49/Lc 6, 27-38

Els joves del bisbat amb altres de Catalunya celebren la JMJ a Mataró

Delegació de Joventut

Una trentena de joves del bisbat de Solsona van participar el cap de setemana del 26 i 27 de gener en la Jornada Mundial de la Joventut celebrada a Mataró per la Delegació de Joventut de Catalunya. Donat que les dates i preus feien difícil de participar en la JMJ de Panamà, van decidir no perdre's l'oportunitat de poder viure aquesta gran experiència, trobant-se amb molts joves d'arreu de Catalunya, a través de jocs, catequisis, testimonis, música i connexions en directe amb Panamà. El primer dia van fer una gimcana amb testimonis i catequisis, i a la nit van poder gaudir de dos concerts, tot finalitzant amb una vetlla de pregària i adoració. El segon dia de la trobada van tenir animació amb música i el taller de la santedat amb testimonis, danses típiques i jocs tradicionals. A mig matí els joves van començar una marxa per la ciutat fins a la basílica, com si es tractés d'una JMJ autèntica, per celebrar l'eucaristia final. Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat.

Cervera visita el CRBMC

Joan Riu

El dia 29 de gener una representació de vint-i-vuit persones de la comunitat parroquial de Cervera van visitar el Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya a Valldoreix, on s'està restaurant la imatge del Crist de Sant Antoni. Van ser rebuts pel coordinador d'especialitat en escultura i pintura sobre fusta, Pep Paret, el qual els va fer una pinzellada sobre les activitats i modalitats que es duen a terme al centre i la diversitat de peces de diferents materials que es recuperen de la seva degradació. Una visita guiada pels tallers i mòduls va servir per a observar i comprovar els passos que es fan, abans i durant, en cada obra per a la seva total restauració. Es guardà per al final la visita a la imatge del Crist de

Sant Antoni per veure en quin punt del procés es troba. Lourdes Domedel, encarregada d'aquest treball, explicà tots els detalls que ha pogut descobrir fins ara. Va esmentar que el cos és tot d'una peça, el cap i les mans a part. També va certificar que aquesta imatge ha patit, com a mínim, tres restauracions que es poden documentar. Una d'elles està anotada en un registre dins el cap amb data de 1924, quan l'ecònom de la paròquia era Mn. Jeroni Roca Rosell. La restauració va anar a càrrec de Tomàs Prim, de Barcelona. Una altra restauració, que té el registre dins l'esquena i que ja coneixien, data del 2004 i consistí en el canvi de la fusta corcada de la creu i un petit maquillatge quan era rector Mn. Antoni Bonet Trilla.

Recordant la figura del bisbe Jaume Traserria (2a part)

«El bisbe Jaume, home de cultura extraordinària, professor en dret canònic i home de cúria, ens deixa un profund llegat espiritual en els seus escrits i homilies. Donava goig d'escoltar-lo i recreen les seves cartes. Em dol que per la seva tímidesa passés massa vegades desapercebuda la seva finor humana. Practicava sovint el fet evangèlic que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta. Vivia en una total obediència a la voluntat de Déu. Gràcies, bisbe Jaume, per les vostres lliçons i recolzament en la vida!»
Mn. Joan C.

«La nostra família sempre ha confiat en el bisbe Jaume pel seu caràcter, la seva bona fe i la seva discreció. Ens escoltava afectuosament, amb el seu sentit de l'humor, la seva alegria i la seva rialla sincera. Les seves paraules i consells mostraven una autoritat guanyada per la seva talla humana i per la seva cultura, però amb senzillesa i molta estimació, com un amic de debò. Sempre ens saludava amb molta estimació, pel nostre nom i amb molta familiaritat. Et trobarem a faltar, bisbe Jaume!» **Família Morales Parra**

«Bisbe Jaume, tu vas ser el qui em va fer cristiana i per això espero que algun dia ens trobarem al cel.» **Carolina Morales**

«Un any després que el bisbe Jaume m'ordenés sacerdot, em va aturar a les escales del Palau Episcopal i em va dir: "He pensat a demanar-te que facis un servei per a la diòcesi i no em pots dir que no, perquè sé que t'agradarà." Mai no podria imaginar que allò que un dia el bisbe Jaume em va proposar pogués arribar tan lluny. Crec ben sincerament que el bisbe Jaume va tenir visió de futur en mi, però també per al bisbat. Hi ha coses que en poc temps no les podem veure, però si hi pensem una mica i som capaços d'anar endavant ens adonem que van obrir moltes portes al futur del nostre bisbat. Decisions que en el seu moment segurament podien ser difícils i doloroses, però que en definitiva han anat arribant. Gràcies, senyor bisbe, per ungir-me les mans amb l'oli sant del crisma i per la pregària d'ordenació. A través de les seves mans avui sóc un servent de Crist en el ministeri sacerdotal. Prego per vostè i li demano que des del cel m'ajudi a ser un sant sacerdot.» **Mn. Lluís Ruiz, coordinador de Llengua Espanyola al Santuari de Lurdes de França**

«Estimat bisbe Jaume: Tot un senyor: encantador, divertit, generós, atent, intel·ligent. Amb una fe profunda i inqüestionable i devot de la Mare de Déu. Els qui hem tingut la gran sort de conèixer-lo una mica més de prop sabem que no era gens distant, sinó molt humà ("dame algo", "fas una truita de patates de les millors que he tastat mai", "què fan els nens?, i el marit?"; em va socórrer eliminant contundentment un abellot que m'aterroria dins el despatx...). Treballant era meticulós i organitzat: "La urgència, Almudena, és per a qui ho demana." Em va donar seguretat, estima i confiança. Un cop retirat, estava a una trucada de telèfon. Sempre disposat a escoltar i assessorar. En molts sentits, el trobaré molt a faltar, estimat bisbe Jaume.» **Almudena Cañizal**

«Bisbe Jaume: "Beneït tu que véns en nom del Senyor!" He vist com ha estimat Déu, l'Església, el seu ministeri, com ha compartit tants moments amb paraules de mestre i pastor amb els qui hem tingut la gràcia d'estar al seu costat... Coneixedor de la saviesa i ple de saviesa, distingint-se per la seva eloqüència privilegiada i entusiasmat per la visió evangelitzadora, l'han fet un digne pastor amb un sentit de l'humor especial. La Providència va fer que jo fos l'últim prevere ordenat per ell a la diòcesi de Solsona i que, al final de l'homilia d'aquell dia, em digués: "Beneït tu que véns en nom del Senyor!" **Mn. Lluís Tollar**

Augment històric de la X a favor de l'Església

La xifra més alta des del començament de l'actual sistema d'assignació tributària

La Conferència Episcopal Espanyola ha presentat les dades de l'assignació tributària registrades a favor de l'Església Catòlica en la Declaració de la Renda realitzada en la primavera del 2018, corresponent a l'exercici econòmic de l'any anterior.

En aquesta declaració la quantitat destinada pels contribuents a l'Església Catòlica augmenta en 11.626.046 euros i aconsegueix la xifra de 267.834.192 euros, que suposa un increment del 4,4% en relació a l'any anterior. Es tracta de la quantitat més alta des del començament de l'actual sistema d'assignació tributària en el 2007.

L'increment de la xifra obtinguda es deu fonamentalment a dos factors: la millora de la situació econòmica i, en conseqüència, l'increment general de la renda declarada en l'IRPF, i, en segon lloc, cal destacar l'augment de 51.658 declaracions amb assignació

a favor de l'Església, provinents en la seva majoria de nous declarants.

En total, el nombre de declaracions a favor de l'Església ha estat 7.164.502. Tenint en compte les declaracions conjuntes, més de 8,5 milions de contribuents destinen a l'Església el 0,7% dels seus impostos.

Amb l'assignació tributària realitzada pels ciutadans, l'Església catòlica compta en aquesta ocasió amb més recursos per al servei que presta a la societat en les seves dimensions religiosa, espiritual i social. Per això agraeix la col·laboració de tots aquells que contribueixen a aquesta missió amb el gest de marcar la X, així com de tots aquells que l'ajuden en les altres campanyes realitzades al llarg de l'any o la sostenen amb la seva col·laboració personal, amb temps i oració. Es manté així la labor religiosa, espiritual i social al servei de milions de persones.

Així mateix, l'Església manté el seu esforç per donar a conèixer el mecanisme pel qual els contribuents poden decidir la destinació d'una petita part dels seus impostos, el 0,7%, a l'Església Catòlica i a altres finalitats d'interès social. Amb aquesta decisió, el contribuent ni ha de pagar més ni se li retorna menys.

Com en anteriors ocasions, l'Església Catòlica informarà la societat, el pròxim mes de juny, de la destinació que s'ha donat a tots els diners que ha rebut dels contribuents, amb la presentació anual de la «Memòria d'activitats de l'Església» corresponent a aquest exercici del 2017.

Aquesta memòria mostra de forma clara i exhaustiva a què destina l'Església els diners que cada any rep dels contribuents que així ho han decidit i es fa present al portal de Transparència de la Conferència Episcopal Espanyola.

Un bell model d'evangelització

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

S'acosta ja el mes de març, i el dia 23, l'Església universal commemora litúrgicament un gran bisbe i evangelitzador d'Amèrica: sant Toribi de Mongrovejo. Aquest sant, nascut l'any 1538 en un poblet de l'antic regne de Lleó, estudià dret a Salamanca i l'any 1580 fou nomenat bisbe de Lima. Just arribat a les Índies es mostrà molt zelós de la pastoral a través de la convocatòria de sínodes i concilis. Alhora fou un gran protector dels drets dels indígenes. Morí amb universal fama de santedat el 23 març de l'any 1606.

Els historiadors de les missions en terres d'ultramar han posat en relleu que sant Toribi fou l'ànima de l'evangelització d'Amèrica Llatina, car fou sempre un missioner infatigable i un pastor sol·lícit de les necessitats dels més pobres i desvalguts i, cosa insòli-

ta en el seu temps, «nunca llamaba ni consentía llamar a los negros "negros", u hombre moreno, sino por su nombre de bautismo», una interpel·ladora mostra de respecte i germanor.

Del seu llarg ministeri pastoral a l'arquebisbat de Lima (anys 1581-1606) cal destacar-ne la promoció i celebració del III Concili de Lima, on el bisbe Toribi disposà, per raons d'eficàcia pastoral, que fos emprada la llengua autòctona –especialment els idiomes quítxua i aimara– en la predicació i la catequesi dels indígenes, amb qui sempre volgué mantenir un contacte personal i directe a través de les visites pastorals, que ocuparen disset dels vint-i-cinc anys del seu pontificat i acumularen 5.200 llegües. L'any 1899 sant Toribi fou proposat als bisbes americans com a punt de referència i model de vida pastoral.

El llibre

Pregàries del santuari de Cabrera

Josep Castanyé, prev.

El santuari de la Mare de Déu de Cabrera (Collsacabra) ha editat un llibre de pregàries, recollides per Mn. Josep Castanyé, el seu custodi. Inclou unes notes històriques del santuari i els següents capítols: «Jo no en sé, de pregar», «Salutació a la Mare de Déu», «Pregàries i invocacions a la Mare de Déu», «Pregàries i lloances del Senyor», «Déu Creador, el món i l'home», «L'home en el món», «Pregàries per intencions diversos», «El sant rosari» i «Goigs de la Mare de Déu de Cabrera».

«Seu una estona i reposa! Assaboreix el silenci que es respira en aquest espai sagrat. No pensis massa, tanca la boca i obre el teu cor... i deixa'l que et parli. Escolta'l i et dirà qui ets, d'on vénis, què vols, què et preocupa, què t'agrada, què no voldries mai... Et parlarà dels qui t'han acompanyat fins aquí dalt, dels qui has deixat a casa, d'aquells amb qui demà et trobaràs a la feina...»

La formació dels seminaristes

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots sabeu que enguany hi ha quatre seminaristes majors de la nostra diòcesi al Seminari Major Interdiocesà i un de menor al nostre Seminari Menor en Família. Molts els coneixeu i confio que tindreu ocasió de saludar-los pels volts del dia del Seminari, perquè visitaran, si Déu vol, les parròquies de referència.

Estem treballant perquè l'any vinent, si Déu fa la gràcia, dos o més joves ingressin al seminari major i dos o més noiets al menor. Recordeu aquells cinc que demanavem al Senyor quan començava el meu pontificat? No cessem de pregar perquè almenys tinguem aquest nombre de candidats al sacerdoti cada any.

Els seminaristes majors viuen a la comunitat formativa del Seminari Interdiocesà a Barcelona. Allí, tenen cura de la seva formació humana i espiritual. Avui, més que mai, és molt important una sana i profunda formació humana, especialment en la dimensió afectiva i sexual. Gràcies a Déu, aquest és un tema que tots han posat damunt de la taula amb sinceritat i transparència i tenen un gran interès de treballar-lo. Tots són conscients que no podran ser bons sacerdots sinó són homes sans afectivament i no rebran la gràcia de la castedat celibatària sinó maduren en les seves relacions. Tingueu seguretat que estem fent un treball molt esperançador en aquest sentit.

També és molt bonic el camí de formació espiritual que estan fent. Tots són nois que: anhelan una vida de relació amb el Senyor viva i pregona; desitgen estones de pregària personal i silenciosa; gaudeixen interiorment de la vida litúrgica — ofici diví, eucaristia, adoració... —; s'alegren de poder tenir uns dies de recés en silenci; vetllen per ser fidels a la direcció espiritual que tenen establerta; i cerquen de tenir un llibre d'espiritualitat obert. No

dubteu que només arribaran a l'ordenació si poc a poc van esdevenint homes de Déu.

Tots estan fent els estudis eclesiàstics a l'Ateneu Sant Pacià. Un fa el curs introductori, un altre, a més, assignatures de filosofia, i els altres dos algun dels cursos del bienni filosòfic. Tots tenen bones capacitats per a l'estudi: mostren interès; aprofiten el temps; miren d'aprendre; i estan obtenint bons resultats acadèmics. Davant del desafiament cultural que tenim, no n'hi ha prou que els mossens del futur siguin bons i piadosos, també han de ser espavilats i preparats.

«Pregueu molt per ells i pels qui es plantegen ingressar al nostre seminari!»

Els caps de setmana estudien, treballen —per a col·laborar econòmicament amb la seva formació— i participen en activitats pastorals, especialment aquelles que els poden ser més formatives. També ajuden a les convències del Seminari Menor en Família i a les trobades de la delegació de vocacions. Més endavant, els enviarem a passar els caps de setmana a alguna parròquia per a completar aquesta formació pastoral. De moment, es preparen assistint a cursos i simposis sobre la conversió pastoral de les parròquies, perquè ells ja no podran ser preveres de manteniment, o estan disposats a ser homes de frontera, itinerants, engendradors de comunitats, o més tard o més d'hora no sabran què fer. No els estem preparant per a tapar forats sinó per a reformar el nostre model pastoral.

Pregueu molt per ells i pels qui es plantegen ingressar al nostre seminari! Us hi anirem ajudant amb notícies i anuncis al full diocesà i a la pàgina web.

